

Briuselis, 2017 m. gruodžio 7 d.
(OR. en)

14796/17

**Tarpinstitucinė byla:
2017/0181 (NLE)**

**SOC 749
EMPL 569
MAR 232
TRANS 547**

POSĖDŽIO REZULTATAI

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato
data: 2017 m. gruodžio 7 d.
kam: Delegacijoms

Ankstesnio
dokumento Nr.: 14150/1/17 REV 1
Komisijos dok. Nr.: 11579/17 - COM(2017) 406 final

Dalykas: Pasiūlymas dėl TARYBOS DIREKTYVOS, kuria įgyvendinamas Europos bendrijos laivų savininkų asociacijų (ECSA) ir Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) sudarytas susitarimas iš dalies pakeisti Tarybos direktyvą 2009/13/EB atsižvelgiant į 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje pakeitimus, kurie buvo padaryti 2014 m. ir kuriuos 2014 m. birželio 11 d. patvirtino Tarptautinė darbo konferencija – Politinis susitarimas

Delegacijoms priede pateikiamas politinio susitarimo dėl pirmiau nurodytos direktyvos tekstas, dėl kurio 2017 m. gruodžio 7 d. 3583-iame posėdyje susitarė EPSCO taryba.

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2017/...

... m. d.

kuria įgyvendinamas Europos bendrijos laivų savininkų asociacijų (ECSA) ir Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) sudarytas susitarimas iš dalies pakeisti Direktyvą 2009/13/EB atsižvelgiant į 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje pakeitimus, kurie buvo padaryti 2014 m. ir kuriuos 2014 m. birželio 11 d. patvirtino Tarptautinė darbo konferencija

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 155 straipsnio 2 dalį, kartu su 153 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktais,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- 1) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 155 straipsnio 2 dalį administracija ir darbuotojai (socialiniai partneriai) gali bendrai prašyti, kad Sąjungos lygmeniu jų sudaryti susitarimai būtų įgyvendinami remiantis Komisijos pasiūlymu priimtu Tarybos sprendimu;

- 2) Tarybos direktyva 2009/13/EB¹ įgyvendintas 2008 m. gegužės 19 d. Europos bendrijos laivų savininkų asociacijų (ECSA) ir Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) sudarytas susitarimas į Sąjungos teisę įtraukti Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje privalomas nuostatas, kad būtų atnaujinti galiojantys Europos teisės aktai įtraukiant tuos Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje standartus, kurie palankesni jūrininkams. Taip siekta pagerinti jūrininkų darbo sąlygas, ypač susijusias su darbo sutartimis, darbo laiku, repatriacija, karjera ir įgūdžių tobulinimu, apgyvendinimu ir poilsio sąlygomis, maistu ir maitinimu, sveikatos apsauga ir sauga, sveikatos priežiūra ir skundų procedūromis;
- 3) atsižvelgdama į susitikimų su tarptautiniais ekspertais rezultatus, TDO pradėjo Konvencijos dalinio pakeitimo procesą, kad būtų sprendžiami susirūpinimą keliantys klausimai, susiję su jūrininkų palikimu likimo valiai ir finansiniu garantu, taip pat su reikalavimais, susijusiais su jūrininkų mirtimi ar ilgalaikiu neįgalumu. Pagal Konvenciją dėl darbo jūrų laivyboje įsteigtas Specialusis trišalis komitetas 2014 m. balandžio 7–11 d. posėdžiuose priėmė du su šiais klausimais susijusius pakeitimus. Tam tikros pakeitimais nustatytų taisyklių dalys priklausė Sąjungos kompetencijai ir buvo susijusios su klausimais, dėl kurių Sąjunga jau buvo priėmusi taisykles, visų pirma socialinės politikos ir transporto srityse. Todėl 2014 m. gegužės 26 d. Taryba priėmė Sprendimą 2014/346/ES² dėl pozicijos, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi 103-iojoje Tarptautinės darbo konferencijos (TDK) sesijoje. Šia pozicija buvo siekiama pritarti, kad Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje kodekso pakeitimai būtų patvirtinti;

¹ 2009 m. vasario 16 d. Tarybos direktyva 2009/13/EB, įgyvendinanti Europos bendrijos laivų savininkų asociacijų (ECSA) ir Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) sudarytą susitarimą dėl 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje ir iš dalies keičianti Direktyvą 1999/63/EB (OL L 124, 2009 5 20, p. 30).

² 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos sprendimas 2014/346/ES dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi 103-iojoje Tarptautinės darbo konferencijos sesijoje dėl Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje kodekso pakeitimų (OL L 172, 2014 6 12, p. 28).

- 4) pakeitimus 2014 m. birželio 11 d. Ženevoje patvirtino TDK savo 103-iojoje sesijoje, o jie įsigaliojo 2017 m. sausio 18 d. Jie susiję su veiksmingos finansinio garanto sistemos, kuria būtų apsaugotos jūrininkų teisės palikimo likimo valiai atveju ir užtikrintas kompensacijos mokėjimas dėl sutartinių reikalavimų jūrininkų mirties ar ilgalaikio neįgalumo dėl profesinio sužalojimo, ligos ar pavojaus atveju, užtikrinimu. Jais patobulinama ir optimizuojama esama jūrininkų apsaugos sistema, be kita ko, nustatomas įpareigojimas laivuose turėti finansinio garanto sistemos patvirtinamuosius dokumentus ir išplečiama sistema įtraukiant į ją dvi naujas palikimo likimo valiai aplinkybes. Tos aplinkybės susijusios su atvejais, kai jūrininkams nesuteikiamas reikiamas aprūpinimas ir pagalba arba kai laivo savininkas vienašališkai paaštrina savo santykius su jūrininku, be kita ko, bent du mėnesius nesumoka sutartyje nustatyto atlygio;
- 5) 2016 m. gruodžio 5 d. jūrų transporto sektoriaus socialiniai partneriai –ECSA ir ETF – sudarė susitarimą (toliau – socialinių partnerių susitarimas) iš dalies pakeisti Direktyvą 2009/13/EB atsižvelgiant į 2014 m. padarytus 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje pakeitimus. 2016 m. gruodžio 12 d. jie paprašė Komisijos pagal SESV 155 straipsnio 2 dalį pateikti pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos, kuria būtų įgyvendinamas tas susitarimas;
- 6) socialinių partnerių susitarime pakartojamas 2014 m. padarytų Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje pakeitimų privalomų nuostatų turinys. Pirmasis pakeitimas dėl finansinio garanto sistemos, taikomos jūrininko palikimo likimo valiai atveju, susijęs tiek su sveikata ir sauga, tiek su darbo sąlygomis, todėl jam taikomi SESV 153 straipsnio 1 dalies a ir b punktai. Antrajam pakeitimui dėl finansinio garanto sistemai taikomų reikalavimų užtikrinti kompensacijos mokėjimą jūrininkų mirties ar ilgalaikio neįgalumo dėl profesinio sužalojimo, ligos ar pavojaus atveju taikomas 153 straipsnio 1 dalies c punktas dėl darbuotojų socialinio draudimo ir socialinės apsaugos. Taigi susitarimas susijęs su klausimais, kuriems taikomas SESV 153 straipsnis, ir pagal SESV 155 straipsnio 2 dalį gali būti įgyvendinamas remiantis Komisijos pasiūlymu priimtu Tarybos sprendimu. Taikant Sutarties 288 straipsnį, susitarimui įgyvendinti tinkama priemonė yra direktyva;

- (7) vadovaudamasi 1998 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikatu dėl socialinio dialogo derinimo ir skatinimo Bendrijos lygmeniu, Komisija įvertino pasirašiusių šalių atstovaujamojo statusą ir kiekvienos susitarimo nuostatos teisėtumą;
- (8) 2016 m. gruodžio 5 d. socialinių partnerių susitarimu iš dalies keičiamas prie Tarybos direktyvos 2009/13/EB pridėtas 2008 m. gegužės 19 d. sudarytas ECSA ir ETF susitarimas dėl Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje ir į tą direktyvą įtraukiami 2014 m. TDO padaryti Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje pakeitimai, kad su valstybės narės vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų pagerintos jūrininkų darbo sąlygos, sveikata bei sauga ir socialinė apsauga;
- (9) iš dalies pakeitus Direktyvą 2009/13/EB, 2016 m. gruodžio 5 d. socialinių partnerių susitarimu 2014 m. TDO padarytų Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje pakeitimų privalomos nuostatos bus įtrauktos į vykdymo užtikrinimo Direktyvos 2013/54/ES dėl vėliavos valstybės išipareigojimų taikymo sritį ir, be to, kad joms taikoma Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje priežiūros sistema, jos bus įtrauktos ir į Sąjungos teisės priežiūros ir stebėsenos sistemą, taigi visų pirma pateks į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikciją. Tai turėtų padėti užtikrinti, kad valstybės narės ir laivų savininkai labiau laikytųsi reikalavimų;
- (10) nedarydama poveikio susitarimo nuostatomis dėl socialinių partnerių Sąjungos lygmeniu vykdomo tolesnės susijusios veiklos stebėjimo ir peržiūros, Europos Komisija stebės, kaip įgyvendinama ši direktyva ir socialinių partnerių susitarimas;
- (11) valstybės narės gali pavesti socialiniams partneriams įgyvendinti šią direktyvą, jeigu jie to bendrai paprašo ir jeigu valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos bet kuriuo metu galėtų garantuoti, jog bus pasiekti pagal šią direktyvą siektini rezultatai;
- (12) pagal SESV 155 straipsnio 2 dalį Komisija informavo Europos Parlamentą apie savo pasiūlymą dėl direktyvos, į kurią įtrauktas socialinių partnerių susitarimas, ir pateikė jo tekstą;
- (13) šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos 31 straipsnyje;

- (14) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. pagerinti darbuotojų darbo sąlygas, sveikatą bei saugą ir socialinę apsaugą jūrų transporto sektoriuje, o tai yra tarpvalstybinis sektorius, kuriame veikla vykdoma plaukiojant su įvairių valstybių narių vėliavomis, valstybės narės negali deramai pasiekti ir tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (15) todėl Direktyva 2009/13/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šia direktyva įgyvendinamas 2016 m. gruodžio 5 d. Europos bendrijos laivų savininkų asociacijų (ECSA) ir Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) sudarytas susitarimas (toliau – socialinių partnerių susitarimas) iš dalies pakeisti Tarybos direktyvą 2009/13/EB atsižvelgiant į 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje pakeitimus, kurie buvo padaryti 2014 m. ir kuriuos 2014 m. birželio 11 d. patvirtino Tarptautinė darbo konferencija.

2 straipsnis

Pagal socialinių partnerių susitarimą iš dalies pakeisti Tarybos direktyvą 2009/13/EB atsižvelgiant į 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje pakeitimus, kurie buvo padaryti 2014 m. ir kuriuos 2014 m. birželio 11 d. Ženevoje patvirtino Tarptautinė darbo konferencija savo 103-iojoje sesijoje, Tarybos direktyvos 2009/13/EB priedas iš dalies keičiamas, kaip išdėstyta šios direktyvos priede:

3

straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip per dvejus metus nuo jos įsigaliojimo. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.
- 2a. Valstybės narės gali pavesti šią direktyvą įgyvendinti socialiniams partneriams, jeigu socialiniai partneriai to bendrai paprašo ir jeigu valstybės narės imasi visų būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad bet kuriuo metu galėtų garantuoti, jog bus pasiekti pagal šią direktyvą siektini rezultatai.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

Tarybos direktyvos 2009/13/EB priedas iš dalies keičiamas taip:

1) Antraštėje „A2.5 standartas. Repatriacija“ „A2.5“ pakeičiamas „A2.5.1“.

2) Įterpiamas A2.5.2 standartas:

„A2.5.2 standartas. Finansinis garantas

1. Siekiant įgyvendinti 2.5 taisyklės 2 dalį, šiame standarte nustatomi reikalavimai, kuriais užtikrinama operatyvi ir veiksminga finansinio garanto sistema, leidžianti teikti pagalbą likimo valiai paliktiems jūrininkams.
2. Šiame standarte laikoma, kad jūrininkas buvo paliktas likimo valiai, jei, pažeisdamas šio Susitarimo reikalavimus arba darbo sutarties su jūrininkais sąlygas, laivo savininkas:
 - a) nepadengia jūrininko repatriacijos išlaidų arba
 - b) neužtikrina reikiamo jūrininko aprūpinimo ir nesuteikė pagalbos, arba
 - c) kitaip vienašališkai paaštrino savo santykius su jūrininku, įskaitant sutartyje nustatyto atlygio bent už du mėnesius nesumokėjimą.
3. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad šiame standarte nustatytus reikalavimus atitinkanti finansinio garanto sistema būtų taikoma su narės vėliava plaukiojantiems laivams. Finansinio garanto sistema gali veikti kaip socialinės apsaugos sistema, draudimas ar nacionalinis fondas arba kita panaši sistema. Valstybė narė sprendimą dėl jos formos priima pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis.
4. Finansinio garanto sistema padeda užtikrinti, kad kiekvienas likimo valiai paliktas su valstybės narės vėliava plaukiojančio laivo jūrininkas turėtų turėti tiesioginę galimybę pasinaudoti tinkamos aprėpties ir operatyvia finansine pagalba, kaip nurodyta šiame standarte.

5. Šio standarto 2 dalies b punkte nurodytas reikiamas jūrininkų aprūpinimas ir pagalba apima: tinkamą maistą, apgyvendinimą, geriamojo vandens tiekimą, kurą, kuris svarbus, kai prireikia išgyventi laive, ir būtinąją medicinos pagalbą.
6. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose, kuriuose pagal nacionalinės teisės aktus reikalaujama arba to prašo laivo savininkas, būtų finansinio garanto teikėjo išduotas pažymėjimas ar kitas finansinį garantą patvirtinantis dokumentas. Tokio dokumento kopija pakabinama jūrininkams matomoje vietoje laive. Jei draudime dalyvauja daugiau nei vienas finansinio garanto teikėjas, laive laikomas kiekvieno tokio finansinio garanto teikėjo išduotas dokumentas.
7. Pažymėjime ar kitame finansinį garantą patvirtinančiame dokumente pateikiama ši informacija anglų kalba arba pridedamas jos vertimas į anglų kalbą:
 - a) laivo pavadinimas;
 - b) laivo registracijos uostas;
 - c) laivo šaukinys;
 - d) laivo TJO numeris;
 - e) finansinio garanto teikėjo (-ų) pavadinimas ir adresas;
 - f) už jūrininkų prašymų skirti paramą nagrinėjimą atsakingų asmenų ar subjektų kontaktiniai duomenys;
 - g) laivo savininko vardas ir pavardė (pavadinimas);
 - h) finansinio garanto galiojimo terminas ir
 - i) finansinio garanto teikėjo patvirtinimas, kad finansinis garantas atitinka šio A2.5.2 standarto reikalavimus.

8. Pagal finansinio garanto sistemą pagalba teikiama nedelsiant, gavus jūrininko arba jo paskirto atstovo prašymą, kuriame pateikiama reikiama informacija, įrodanti teisę gauti tokią pagalbą pagal šio standarto 2 dalį.
9. Atsižvelgiant į 2.5 taisyklę, pagal finansinio garanto sistemą teikiamos pagalbos turėtų pakakti šiems dalykams:
 - a) atlyginimams ir kitoms išmokoms, kurių laivo savininkas nesumokėjo jūrininkui pagal jo darbo sutartį, atitinkamą kolektyvinę sutartį ar laivo vėliavos valstybės nacionalinę teisę, bet už ne ilgesnį nei keturių mėnesių laikotarpį, už kurį buvo nesumokėtas toks atlyginimas ar tokia išmoka;
 - b) išlaidoms, kurių pagrįstai turėjo jūrininkas, įskaitant šio standarto 10 dalyje nurodytas repatriacijos išlaidas, ir
 - c) pagrindiniams jūrininko poreikiams, kol jis pasieks namus, patenkinti, įskaitant tinkamą maistą, drabužius, jei reikia, apgyvendinimą, geriamojo vandens tiekimą, kurą, kuris svarbus, kai prireikia išgyventi laive, ir būtinąją medicinos pagalbą bei kitas pagrįstas išlaidas ar mokesčius, atsiradusius dėl su palikimu likimo valioje susijusio veikimo ar neveikimo.
10. Repatriacijos išlaidos apima kelionės tinkamu ir greitai būdu, paprastai oru, išlaidas, įskaitant maistą ir jūrininko apgyvendinimą nuo išvykimo iš laivo dienos iki atvykimo į namus dienos, būtinąją medicinos pagalbą ir asmeninių daiktų vežimą ir pervežimą, taip pat kitas pagrįstas išlaidas ar mokesčius, atsiradusius dėl palikimo likimo valioje.
11. Finansinis garantas nenustoja galiojęs anksčiau nei finansinio garanto galiojimo laikotarpio pabaiga, nebent finansinio garanto teikėjas bent prieš 30 dienų pateikė pranešimą vėliavos valstybės kompetentingai institucijai.

12. Jei draudiko arba kito finansinio garanto teikėjas atliko mokėjimą kuriam nors jūrininkui pagal šį standartą, toks teikėjas, atsižvelgiant į jo sumokėtą sumą ir taikytinus teisės aktus, subrogacijos, teisių perleidimo ar kitu būdu įgyja jūrininkui priklausiusias teises.
13. Nė viena šio standarto nuostata nepažeidžiama draudiko ar finansinio garanto teikėjo atgėžtinio reikalavimo teisė trečiųjų šalių atžvilgiu.
14. Šio standarto nuostatos nelaikomos išskirtinėmis ar galinčiomis pažeisti kitas teises, reikalavimus ar teisių gynimo priemones, kurios gali būti nustatytos siekiant kompensuoti likimo valioje paliktų jūrininkų patirtą žalą. Nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose gali būti nustatyta galimybė pagal šį standartą mokėtiną sumą padengti iš kitų šaltinių gauta suma, atsiradusia dėl teisių, reikalavimų ar teisių gynimo priemonių, kurios gali būti kompensavimo pagal šį standartą objektas.“

3) „A4.2 standartas. Laivų savininkų atsakomybė“ iš dalies keičiamas taip:

- a) „A4.2“ pakeičiamas „A4.2.1“;
- b) papildoma šiomis dalimis:

„8. Nacionaliniais įstatymais ir kitais teisės aktais įtvirtinama, kad finansinio garanto sistema, kuria užtikrinamas kompensacijos mokėjimas, kaip nustatyta šio standarto 1 dalies b punkte, dėl sutartinių reikalavimų, kurie apibrėžti A4.2.2 standarte, atitinka šiuos minimaliuosius reikalavimus:

- a) sutartinė kompensacija, jei ji nurodyta jūrininko darbo sutartyje ir ja nepažeidžiamas šios dalies c punktas, mokama visa ir nedelsiant;
- b) nedaromas spaudimas sutikti su mažesne suma, nei nurodyta sutartinė suma;

- c) jei dėl jūrininko ilgalaikio neįgalumo sunku įvertinti visą kompensaciją, kurią galbūt jūrininkas turi teisę gauti, jūrininkui mokama tarpinė suma ar sumos siekiant išvengti nereikalingų sunkumų;
 - d) remiantis 4.2 taisyklės 2 dalimi jūrininkui mokama nepažeidžiant kitų teisiškai pagrįstų teisių, bet tokią mokamą sumą laivo savininkas gali išskaičiuoti iš sumos, kuri išmokėta kompensuojant padarytą žalą pagal jūrininko laivo savininkui pateiktą kitą reikalavimą ir susijusi su tuo pačiu įvykiu, ir
 - e) susijęs jūrininkas, jo giminaitis arba jūrininko atstovas ar paskirtasis gavėjas sutartinės kompensacijos reikalavimą gali pateikti tiesiogiai.
9. Nacionaliniais įstatymais ir kitais teisės aktais užtikrinama, kad jūrininkams būtų iš anksto pranešta apie ketinimą sustabdyti ar nutraukti laivo savininko finansinio garanto galiojimą.
10. Nacionaliniais įstatymais ir kitais teisės aktais užtikrinama, kad finansinio garanto teikėjas vėliavos valstybės kompetentingai institucijai praneštų apie tai, kad laivo savininko finansinio garanto galiojimas sustabdomas arba nutraukiamas.
11. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų finansinio garanto teikėjo išduotas pažymėjimas arba kitas finansinį garantą patvirtinantis dokumentas. Tokio dokumento kopija pakabinama jūrininkams matomoje vietoje laive. Jei draudime dalyvauja daugiau nei vienas finansinio garanto teikėjas, laive laikomas kiekvieno tokio finansinio garanto teikėjo išduotas dokumentas.
12. Finansinis garantas nenustoja galiojės anksčiau nei finansinio garanto galiojimo laikotarpio pabaiga, nebent finansinio garanto teikėjas bent prieš 30 dienų pateikė pranešimą vėliavos valstybės kompetentingai institucijai.

13. Finansiniu garantu užtikrinamas visų jo sąlygose numatytų sutartinių reikalavimų, kurie pateikti dokumento galiojimo laikotarpiu, apmokėjimas.
14. Pažymėjime ar kitame finansinį garantą patvirtinančiame dokumente pateikiama ši informacija anglų kalba arba pridedamas jos vertimas į anglų kalbą:
 - a) laivo pavadinimas;
 - b) laivo registracijos uostas;
 - c) laivo šaukinys;
 - d) laivo TJO numeris;
 - e) finansinio garanto teikėjo (-ų) pavadinimas ir adresas;
 - f) už jūrininkų sutartinių reikalavimų nagrinėjimą atsakingų asmenų ar subjektų kontaktiniai duomenys;
 - g) laivo savininko vardas ir pavardė (pavadinimas);
 - h) finansinio garanto galiojimo terminas ir
 - i) finansinio garanto teikėjo patvirtinimas, kad finansinis garantas atitinka A4.2.1 standarto reikalavimus.“

4) Įterpiamas šis standartas:

„A4.2.2 standartas. Sutartiniams reikalavimams taikoma tvarka

1. A4.2.1 standarto 8 dalyje ir šiame standarte sąvoka „sutartinis reikalavimas“ reiškia bet kokį reikalavimą, kuris susijęs su jūrininkų mirtimi arba ilgalaikiu neįgalumu dėl profesinio sužeidimo, ligos ar pavojaus, kaip nustatyta nacionalinės teisės aktuose, jūrininkų darbo sutartyje arba kolektyvinėje sutartyje.

2. Finansinio garanto sistema, kaip nurodyta A4.2.1 standarto 1 dalies b punkte, gali veikti kaip socialinės apsaugos sistema, draudimas ar fondas ar kita panaši sistema. Valstybė narė sprendimą dėl jos formos priima pasikonsultavusi su suinteresuotosiomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis.
 3. Nacionaliniais įstatymais ir kitais teisės aktais užtikrinamos veiksmingos priemonės, kurias taikant su A4.2.1 standarto 8 dalyje nurodytu kompensavimu susiję sutartiniai reikalavimai yra gaunami, nagrinėjami ir nešališkai sprendžiami taikant skubias ir teisingas procedūras.“.
-